

УДК 621.326

Хоптій Г. - ст.гр. БО-11

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

БОЛОНСЬКИЙ ПРОЦЕС І РЕФОРМУВАННЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ ФРАНЦІЇ

Науковий керівник: к.е.н., доц. Ціх Г.В.

Поштовхом до радикального реформування європейської системи вищої освіти були студентські страйки 1968 року, насамперед Паризького університету - Сорбонни, які призвели до корінних змін у законодавстві європейських країн.

Процес перебудови вищої освіти прийнято називати Болонським, хоча є всі підстави вважати його Сорбоннсько-Болонським. Він мав поступовий характер і розвивався від низу до верху: студенти - університети - уряди європейських країн. Протягом 80-90х років ХХ століття міністрами освіти провідних європейських країн було підписано ряд важливих документів, на конференціях за участю міністрів у Сорбонні (1998 р.), Болоньї (1999 р.), Празі (2001 р.), Берліні (2003 р.) та Бергені (2005 р.) та такі затверджено рішення: прийняти прирівнювальну структуру вищої освіти, що має три основні рівні, досягнути яких можна протягом аналогічного терміну навчання: бакалавр, магістр, доктор; розробити модульний принцип освіти, згідно з європейською системою кредитів - ECTS; забезпечити взаємне визнання дипломів на європейському рівні; інтегрувати потреби у професійній освіті на різних рівнях та забезпечити реалізацію освітніх потреб протягом усього життя; сприяти мобільності студентів і викладачів та надати освітянським освітнім закладам європейського виміру; розробити методологічні засади для оцінювання якості освіти; зосередити увагу на учасниках освітнього процесу університетах (Європейська асоціація університетів) та студентах (Національні спілки студентів Європи).

У 1999 році існувало три ступені: бакалавр, ліценціат, доктор наук. А з 1999 року ступінь "магістр" автоматично прирівнявся до дипломів DEA (Diplôme d'études approfondies — диплом поглибленої освіти) та DESS (Diplôme d'études supérieures spécialisées — диплом спеціалізованої вищої освіти).

Крім реформування суто освітянської галузі, у Франції було вирішено поглибити формування європейського освітньо-наукового простору згідно з глобальним підходом, що поширюється на всі форми французької системи вищої освіти, яке б міністерство не відповідало за неї; включає початкову вищу освіту та безперервну освіту протягом усього життя, академічну освіту та професійну освіту, очну та дистанційну форми, традиційні форми викладання та викладання за допомогою комп'ютерних технологій; зміцнює, з одного боку, автономію навчальних закладів, їх новаторство, введення інновацій, а з іншого - сучасні методи національного оцінювання; започатковує нову ситуацію, за якої нові правові рамки не замінювали б старі (які не відміняються), а надавали б навчальним закладам можливість вибору.

В результаті реформування вищої освіти Франції вищі навчальні заклади країни в останні роки працювали над пошуком моделі їх функціонування, яка найкраще інтегрувала б головні цілі Болонського процесу. Внаслідок цього була прийнята нова система освітніх рівнів LMD (ліценціат-мастер-доктор), було впроваджено єдину європейську систему кредитів ECTS, було створено новий диплом — спеціалізований ліценціат, введено стипендії на підтримку мобільності студентів та для сприяння міжнародної ініціативи вищих навчальних закладів.